

# РЕШЕНИЕ

№ 38911

гр. София, 08.10.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Златка Илиева

**ЧЛЕНОВЕ:** Елица Райковска  
Мария Ботева

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4403** по описа за **2026** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

АССГ е сезиран от Максима България ЕООД с касационна жалба срещу решение № 931 от 16.03.2026 г. на СРС, НО, 97 с-в по анд № 16197/2025 г., с което е потвърдено издаденото срещу жалбоподателя НП. Моли решението на СРС да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление /НП/. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение пред СРС и АССГ.

Ответникът, Главен директор на ГД Контрол на пазара при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за основателна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С атакуваното пред СРС НП на Максима България ЕООД са наложени имуществени санкции, както следва: в размер на 500 лева на основание чл. 200 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ за нарушение на чл. 20, ал. 1 от с.з., както и в размер на 500 лева – на основание чл. 209 ЗЗП за нарушение на чл. 64 от с.з.

При проверка на 03.07.2025 г. в магазин Т-маркет е констатирано, че не е спазено задължението да се обозначи едновременно продажната цена и цената за единица мярка на предлагани в търговския обект стоки чрез етикети, ценоразписи, табели или друг подходящ начин, с което търговецът е нарушил чл. 20, ал. 1 от ЗЗП. Върху тарелки с пиле са били обявени цена 6,99/кг,

както и цена за опаковка, а под стоката е поставен жълт търговски етикет с цена 5,59/кг без да бъде обявена продажната цена на опаковката.

При същата проверка е установено, че търговецът не е изпълнил задължението си да направи съобщение за намаление на цените по един от следните начини: 1. чрез поставяне на новата цена до предишната, която е зачертана, или 2. чрез думите „нова цена“ и „предишна цена“, последвани от съответните суми, или 3. чрез посочване на процент на намалението, като новата цена се поставя до предишната цена, която е зачертана, което е в нарушение на чл. 64 от ЗЗП. Установено било, че върху етикетите е обявена само новата цена, без предишната по-висока такава, а продуктите били публикувани в промоционална брошура.

В КЖ жалбоподателят възразява срещу правната квалификация на нарушението по чл. 20, ал. 1 ЗЗП, като счита същото за такова по чл. 22, ал. 1 от ЗЗП. Сочи, че се касае за маловажен случай.

Относно нарушението на чл. 64 от ЗЗП отново се позовава на чл. 28 от ЗАНН.

Позовава се и на допуснато съществено процесуално нарушение.

Настоящият състав намира, че не е налице твърдяното съществено процесуално нарушение, като макар да е сбъркана датата на АУАН в НП, това обстоятелство по никакъв начин не е накърнило правото на защита на дружеството, предвид неколккратно цитираната дата на извършената в стопанисвания от него обект проверка, изцяло съвпадаща с посочената такава в АУАН. Същото важи и за описанието на нарушенията от фактическа страна в двата документа – АУАН и НП. Описанието е идентично. Очевидно е, че се касае за техническа грешка в изписването на датата на АУАН, предхождащата датата и на самата проверка. Тази техническа грешка не е основание за отмяна на АУАН.

Относно твърдяното нарушение на материалния закон АССГ намира, че правилно деянието е субсумирано под нормата на чл. 20, ал. 1 ЗЗП. Разпоредбата установява общото задължение на търговеца едновременно да обозначи продажната цена и цената за единица мярка на предлаганите стоки, докато чл. 22, ал. 1 ЗЗП конкретизира начина на изпълнение на това задължение по отношение на стоките, предлагани в опаковка – чрез поставяне на цената за количеството и цената за единица мярка върху опаковката, а ако това не е възможно – в непосредствена близост до стоката. Ето защо специалното правило на чл. 22, ал. 1 ЗЗП не установява различно по съдържание задължение, което да изключва приложението на чл. 20, ал. 1 ЗЗП, а конкретизира предвидения в последната разпоредба „подходящ начин“ за обозначаване на цените при определена категория стоки.

Обстоятелството, че стоката се предлага в опаковка, следователно не дерогира общото задължение по чл. 20, ал. 1 ЗЗП за едновременно обозначаване на продажната цена и цената за единица мярка. Обратното тълкуване би означавало приложното поле на чл. 20, ал. 1 ЗЗП да бъде ограничено според начина, по който стоката е представена на потребителя /опакована/, въпреки че подобно ограничение не следва от текста на разпоредбата, която се отнася общо до „предлаганите в търговския обект стоки“. Чл. 22, ал. 1 ЗЗП урежда допълнително единствено къде следва да бъде поместена изискуемата информация при стоките в опаковка. В този смисъл са Решение № 8023 от 10.06.2024 г. на АдмС – С. по адм. д. № 1222/2024 г.; Решение № 653 от 28.03.2024 г. на АдмС – В. по к.а.н.д. № 83/2024 г. и др.

При това положение посочването в НП на чл. 20, ал. 1 ЗЗП като нарушена разпоредба не представлява неправилна правна квалификация на установеното деяние и не е основание за отмяна на наказателното постановление, респективно на решението на СРС.

Относно останалите съображения за материалната законосъобразност на НП настоящият състав споделя мотивите на СРС и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК препраща към тях.

По отношение на възраженията за приложение на чл. 28 от ЗАНН съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда правна възможност за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган да не наложи наказание, като предупреди нарушителя писмено, че при друго извършване на нарушение от същия вид в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението, ще му бъде наложено административно наказание. Преценката на административнонаказващия орган за наличие или липса на "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол.

Съгласно пар. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Конкретно установеното нарушение е типичен, обикновен случай на нарушение от този вид. То е формално и макар законът да не изисква настъпване на вредни последици като негов съставомерен резултат, такива фактически са налице и се изразяват в засягане правата на неограничен брой от потребители, в частност правото им на информация. От събраните по делото доказателства не се установява нарушението да се отличава със значително по-ниска степен на обществена опасност от обичайните случаи на нарушения от посочения вид.

Отделно от горното, видно от Решение № 342 от 23.11.2023 г. на РС - Враца по а. н. д. № 1012/2023 г., потвърдено с горесцитираното Решение № 653 от 28.03.2024 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 83/2024 г., в спора пред РС Враца на дружеството е била ангажирана административно-наказателната отговорност за идентично нарушение като това в настоящото производство и то за същите продукти – тарелки от производител П.. Посочено не води до извод, че процесното деяние съставлява по-ниска степен на обществена опасност от подобните му, тъй като не се касае за изолиран случай.

С оглед на изложеното законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на Максима България ЕООД, поради което решението на СРС следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора в тежест на касатора остават направените от него разноски.

Ответникът по касация претендира юрисконсултско възнаграждение като с оглед изхода на делото касаторът следва да му заплати такова в размер на 70 евро на основание чл. 63д от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 27е от НЗПП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 931 от 16.03.2026 г. на СРС, НО, 97 с-в по анд № 16197/2025 г.

ОСЪЖДА Максима България ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на потребителите направените разноски за юрисконсултско възнаграждение пред АССГ в размер на 70 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.